

MINDENNAPI ÉLET imák és ruhák

Imák, áldások

- Hanna imája (I Sámuel 1)
- Naponta háromszor (természet / ósapák / áldozatok):

„Dániel pedig, amint megtudta, hogy alá lett írva az írás, bement a házába, és az ő felső termének ablakai Jeruzsálem felé nyíltak; és háromszor napjában térdre borult, imádkozott, és dicsérte az ő Istenét, amiként azelőtt cselekedett.” (Dan. 6:10)

saharit (שחרית): „És fölkelt Ábrahám kora reggel, és elindult azon hely felé, ahol állt egykor az Örökkévaló színe előtt.” (Gen. 19:27)

minha (מנחה): „És kiment Izsák beszélgetni a mezőre estefelé” (Gen. 24:63)

maariv (מעריב): „Elérkezett (Jákob) egy helyre, és meghált ott, mert lement a nap” (Gen. 28:11)

- *Sma* (שמע ישראל)
- *Amida / Smone-eszre / főima* (עמידה / שמונה עשרה)
- *Kaddis* (קדיש)
- *Áldások... bencsolás*

- helyszín
- irány
- *minjen / minjan* (מנין)

Öltözködés

„Akinek *tfilin* van a fején és a kezén, *cicesz* a ruháján és *mezüze* az ajtófélfáján, az nem egykönnyen vétkezik”
bt Menahot 43b

Tfilin (imaszj) (תפילין)

- *Sel jad* (kézre (של יד)); *Sel ros* (fejre (של ראש))
- Ex. 13:1-10, Ex. 13:11-16, Deut. 6:4-9, Deut. 11:13-21.

Cicesz (szemlélőrojt (ציצית))

- *cicesz* (*cidákli / arbe kanfesz / cicit / talit katan*)
- *talesz* (/ *talit* (טלית))
- *atara / atore* (עטרה)

Mezüze (מזוזה)

- Deut. 6:4-9, 11:13-21
- *szofer sztam* (*SZefer, Tfilin, Mezüze*) (סופר סת"ם)

Pajesz, szakáll (פאות)

„Ne vágjátok le kerekre hajatok szélét, és ne rontsd el szakállad szélét.” (Lev. 19:27)

Jarmülke, kipa, sábesz-dekli, strájmli

Sájtli, tikhli, spicli

Cniesz (צניעות)

Satnez (שטנוז)

„Ne öltözzél vegyes szövésű, azaz gyapjúból és lenből szőtt ruhába.” (Deut. 22:11)

Halljad Izrael, az Örökkévaló a mi Istenünk, az Örökkévaló egy!

Szeresd tehát az Örökkévalót, az Istenedet egész szíveddel, egész lelkeddel és egész erőddel. És legyenek ezen ígék, melyeket neked ma parancsolok, a szívedben. Jól tanítsd azokra gyermekeidet és beszélj róluk, midőn ülsz házadban és midőn jársz az úton, midőn lefekszel és midőn felkelsz. Kösd azokat jelül kezedre, és legyenek homlokkötőül a szemeid között. És írd azokat házad ajtófélfáira és kapuidra.

És léssen, ha hallgatva hallgattok parancsolataimra, amelyeket ma nektek parancsolok, szeretvén az Örökkévalót a ti Isteneteket és szolgálván őt egész szívetekkel és egész lelketekkel, akkor megadom országotok esőjét a maga idejében, őszi esőt és tavaszi esőt, és begyűjtöd gabonádat, mustodat és olajodat. És adok füvet meződön barmod számára, és enni fogsz és jóllaksz. Óvakodjatok, nehogy elcsábuljon szívetek és eltérjetek és szolgáljatok más isteneket és leboruljatok előttük: akkor majd fellobban az Örökkévaló haragja ellenetek és elzárja az eget és nem lesz eső és a föld nem adja meg termését, és elvesztek csakhamar azon jó országból, melyet az Örökkévaló ad nektek. Tegyétek eme szavaimat szívetekre és lelketekre, kössétek azokat jelül kezetekre és legyenek homlokkötőül szemeitek között. Tanítsátok azokra gyermekeiteket, beszélvén róluk, midőn ülsz házadban és midőn jársz az úton, midőn lefekszel és midőn fölkel. És írd azokat házad ajtófélfáira és kapuidra. Azért, hogy sokasodjanak napjaitok és gyermekeitek napjai a földön, melyről megesküdött az Örökkévaló őseiteknek, hogy nekik adja, mint az ég napjai a föld fölött.

És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik, hogy készítsenek maguknak rojtot ruháik szögleteire, nemzedékeiken át; és tegyenek a szöglet rojtjára kék bíbor zsinórt. És legyen nektek szemlélőrojt gyanánt, hogy lássátok azt és megemlékezzetek az Örökkévalónak mind a parancsolatairól és tegyétek meg azokat, hogy ne járjatok szívetek után és szemeitek után, amelyek után ti paráználkodtok. Hogy megemlékezzetek és megtegyétek mind a parancsolataimat és szentek legyetek Isteneteknek. Én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek, aki kivezettelek benneteket Egyiptom országából, hogy legyek nektek Istenül. Én vagyok az Örökkévaló a ti Istenetek.

שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד:

(Deut. 6:4-9)

ואהבת את ה' אלהיך בכל-לכבדך ובכל-נפשך ובכל-מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על-לכבדך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובליכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על-ידך והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם על-מזוזות ביתך ובשעריך:

(Deut. 6:5-9)

והיה אם-שמע תשמעו אל-מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את-ה' אלהיכם ולעבדו בכל-לבבכם ובכל-נפשכם: ונתתי מטר-ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגגה ותירשף ויצהר: ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן-יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם: וקרה אף-יהוה בכם ועצר את-השמים ולא-יהיה מטר והאדמה לא תתן את-ה' ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר ה' נתן לכם: ושמתם את-דברי אלה על-לבבכם ועל-נפשכם וקשרתם אותם לאות על-ידכם והיו לטטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את-בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובליכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על-מזוזות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע ה' לאבותיכם לתת להם כימי השמים על-הארץ:

(Deut. 11:13-21)

ויאמר ה' אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על-כנפי בגדיהם לזררתם ונתנו על-ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את-כל-מצות ה' ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר-אתם זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את-כל-מצותי והייתם קדשים לאלהיכם: אני ה' אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני ה' אלהיכם:

(Num. 15: 37-41)